

saaledes, at der ikke muligvis ved en endelig Lønreform kan blive Lejlighed til ogsaa at forandre disse Folks Lønninger saavel for Kvæstors som for de øvrige Embedsmænds Vedkommende. Jeg ser af Motiverne til det Lovforslag, der blev fremsat, den Gang deres nuværende Lønningsforhold bleve ordnede, at der gjordes gældende, at Kvæstors Stilling i det væsentlige maatte kunne siges at falde sammen med en Departementschefs Stilling. Det have vi ikke villet befatte os med, men vi have villet udskyde dette til en endelig Ordning, naar Overvejelserne angaaende Sorø Akademi og Universitetet ere tagne op og have ført til et Resultat.

Hele Udvalget foreslaar altsaa, at der sker en Reduktion af de i Lovforslaget foreslaaede Lønningstillæg saaledes, at det f. Eks. for Professorernes Vedkommende er Professorerne paa yngste Lønningstrin, der faa det største Tillæg, og saaledes, at det gaar gradvis nedad, og Professorerne paa ældste Lønningstrin faa det mindste Tillæg. Det er andre Forhold, der gøre sig gældende med Hensyn til Professorerne end for nogle af de andre Embedsmænd, idet mange af Professorerne først blive ansatte i en meget fremrykket Alder, og saa kan man ikke sige, at en Begyndelsesløn paa 3,200 til 3,600 Kr. er en passende Løn for disse Folk, der vi deres Kræfter og deres Tid i Videnskabens og Oplysningens Tjeneste og have maattet ofre betydeligt paa deres Uddannelse. Derfor foreslaa vi, at de yngste Professorer faa det største Tillæg og de ældre et forholdsvist mindre, for Universitetets Vedkommende fra 500—900 Kr. og for Polyteknisk Læreanstalt og for Farmaceutisk Læreanstalt fra 444 til 800 Kr. Med Hensyn til de andre Embedsmænd foreslaa vi at sætte et fast Løntillæg af 20 pCt. for dem, der have en Tjenestetid af mindst 4 Aar, og at dette Tillæg efter 10 Aars Forløb gaar op til 25 pCt. For Bestillingsmændene foreslaa vi, at de uden Hensyn til Tjenestetid, for saa vidt de have under 1,500 Kr. i aarlig Indtægt, straks skulle have et Løntillæg af 20 pCt., og efter 10 Aars Forløb skal Lønningstillæget ogsaa for deres Vedkommende komme op paa 25 pCt.

Der er en Del af dem, der arbejde paa disse Oplysningsanstalter, som saavel Regeringen som Udvalget have fundet det rigtigst ikke at medtage i Lovforslaget. Det er saadanne, der ere ansatte i Stillinger, som væsentligt ere Overgangs- og kortvarige Stillinger, hvorfra de gaa over i andre Stillinger, derfor er der ikke Grund

til at tage dem med. Desuden er der andre rent honorarlønnede Stillinger, som vi mene, det heller ikke er rigtigst at tage med, hvor der er Tale om midlertidige Lønningstillæg. Derunder falde ogsaa Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt og Farmaceutisk Læreanstalt. Det kan vistnok med Rette siges, at det Honorar, som f. Eks. ydes Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt, er uforholdsmæssigt lille og ikke dækker over det Arbejde, som vedkommende har, og de mulige store Udgifter, der ere forbundne med vedkommende Stilling, saa at der rimeligvis kunde være Grund til at forhøje dette Honorar, men vi mene, at man ikke i en Lov om midlertidige Lønningstillæg bør tage honorarlønnede Stillinger med. Skal der ske nogen Forandring der, inden den endelige Lønningslov kommer, vil det passende kunne ske ved en Bevilling paa Finansloven. Derfor have vi ikke kunnet gaa med dertil.

Det finansielle Resultat af det Ændringsforslag, som Udvalget altsaa har været enigt om at stille, vil omtrent blive, at der paa Lønningslovene ved Universitetet, den polytekniske Læreanstalt, den farmaceutiske Læreanstalt og Universitetskvæsturen spares omtrent 33,000 Kr., sammenlignet med Regeringens oprindelige Lovforslag, hvilken Besparelse vi mene kan være forsvarlig, idet de vedkommende ville blive stillede paa Lønninger, som de ville kunne staa paa, indtil vi komme til en endelig Ordning af deres Forhold, naar den Undersøgelse, som vi vente, at Ministeren snarest vil søge at faa iværksat, er foretaget. Dermed skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale det af Udvalget stillede Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget.

Christian Rasmussen: Som jeg udtalte ved denne Sags første Behandling, er det ikke uden meget store Betænklichkeiten, at mit Parti overhovedet gaar ind paa at give en saadan midlertidig Lønningslov som den, der her er omhandlet. Vi have haft uheldige Følger deraf tidligere, og Sporene skræmme, men jeg maa paa den anden Side erkende, at der ved de Statsinstitutioner, her er Tale om, er saadanne Forhold, at man ikke ret vel kan undlade at gøre noget for at forbedre de paagældendes økonomiske Forhold. Men jeg vil ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at man saa burde være bleven staaende ved Regeringens Lovforslag. Det, der spares ved det, der her foreslaas, er ikke nogen stor Sum, og